

СПРАВКА

за отразяване на получените предложения при обществените консултации на
законопроект за изменение и допълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари

Участник в обществената консултация	Предложение / Мнение	Приема/не приема предложението / мнението	Мотиви
<p>Българска асоциация на лицензираните инвестиционни посредници (БАЛИП) и Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД)</p>	<p>1. Редактиране на § 16, т. 2 и 3 от ЗИД, с които се променят чл. 101, ал. 2, т. 13 и т. 14 от ЗМИП.</p> <p>С промените по т. 13 се въвежда изискване във вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма да се включват „политики и процедури за проверка при наемане и текуща оценка на служителите в специализираната служба“, като се добавя в правилата за обучение на служителите да се включват и правила за проверка. Наличието на такъв текст в чл. 101, ал. 2, т. 13 от ЗМИП не просто ще наложи промяна в правилата, ако не са установени изисквания за наемане и оценка на служителите от специализираната служба по чл. 106 от ЗМИП. Липсата на яснота относно обема и съдържанието на термина „проверка“ и липсата на съгласуваност с нормите на други законодателни актове ще доведе до непреодолими практически затруднения при</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>Приемат се аргументите в становището, като се предлага алтернативна редакция, тъй като изискването за проверка (screening) на служителите е изрично залегнало в Препоръка 18, Критерий 18.16 на FATF, което е основанието и за първоначалната редакция. В Доклада на Moneyval за България от май 2022 г. е налице изрична критика в тази посока, която е съобразена в законопроекта.</p> <p>Включена е следната редакция в проекта на ЗИД на ЗМИП.</p> <p>Точка 13 на чл. 101, ал. 2 се изменя така: „13. правилата за организиране и за работа на специализираната служба по чл. 106, политики и процедури за проверка <u>на професионалната компетентност и надеждността</u> при наемане и текуща оценка на служителите в специализираната служба, както и</p>

<p>изпълнението на това изискване. Инвестиционните посредници (ИП) не могат да проверяват лицата в базите данни на Министерството на вътрешните работи или служби за сигурност, просто защото нямат достъп до тях. При наемане на работа може да се изисква свидетелство за съдимост, но не и да се извършва „обследване“ на служителите, това е предмет на проверки от други органи. Освен това „проверките“, за които говори новата редакция може да са в противоречие с трудовото законодателство и Закона за защита личните данни (ЗЗЛД), да водят до нарушаване на трудови и лични права. Поради тези причини, предлагаме думата „проверка“ да отпадне от текста на § 16, т. 2 от Законопроекта. Разбира се, възможно е понятието „проверка“ да се тълкува като оценка на знанията по ЗМИП, но дори в такъв случай това предпоставя изискване на практика всички лица да се наемат с определена начална подготовка, както и задължение да се провеждат тестове, като такава тежест според нас не произтича от Директива (ЕС) 2018/843.</p> <p>По същия начин в цитираната т. 14 е въведено изискване към правилата за обучение да се прибавят и политики и процедури за проверка при наемане и текуща оценка на останалите служители. Отново не</p>		<p>правилата за проверката и обучението на тези служители; <u>за целите на проверката по предходното изречение може да се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани;</u>“</p> <p>Точка 14 на чл. 101, ал. 2 се изменя така: „14. политики и процедури за проверка <u>на професионалната компетентност и надеждността</u> при наемане и текуща оценка на останалите служители, както и правилата за обучението им, <u>като за целите на проверката може да се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани.</u>“</p>
--	--	--

	<p>е изяснено съдържанието на термина „проверка“, със същия ефект, както при формулировката на променената със ЗИД т. 13. Поради тази причина, предлагам думата „проверка“ да отпадне и от текста на § 16, т. 3 от ЗИД на ЗМИП.</p>		
	<p>2. По § 2 от ЗИД и новия чл. 9б, ал. 1, т. 5 от ЗМИП.</p> <p>В новия чл. 9б, ал. 1 се въвеждат изисквания към физическите лице по чл. 4, т. 15, 16 или 18, както и прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, или действителен собственик на лице по чл. 4, т. 15, 16 и 18, като в т. 5 е уредено изискване по отношение на съответното лице „въз основа на събраните за него данни не дава основание за съмнение относно неговата надеждност и пригодност“.</p> <p>Това изискване е специфично и не може да се прецени кой орган ще прави оценка за надеждност и пригодност на „лица даващи правни консултации“ (това са адвокати, а при тях такава оценка няма и чл. 4 от Закона за адвокатурата определя изискванията за придобиване на права на адвокат). Същите аргументи си отнасят и до лица по чл. 4, т. 17 и 17 от ЗМИП – при тях е трудно обективно да се извърши оценка за „пригодност и надеждност“, доколкото и такива правила не са предвидени в специални закони.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>С предложените текстове се изпълняват изрични ангажименти, заложи в Плана за действие с мерки за адресиране на последващите ангажименти на Република България след присъединяването към Валутния механизъм II (ERM II), а именно: „Въведени адекватни процедури за проверка на служителите ангажирани в предоставянето на услуги по дружествено управление (напр. счетоводители, данъчни съветници).“</p>

	<p>Нашето разбиране на практика е, че смисълът на тази разпоредба е задължените лица да са положили нужната грижа да отговорят на изискванията така, че при проверка от съответния надзорен орган – да се направи въпросното обосновано заключение за пригодност.</p> <p>При всички случаи, предлагаме този текст да отпадне.</p>		
	<p>3. По § 8 от ЗИД на ЗМИП и чл. 59, ал. 4 от ЗМИП.</p> <p>Съгласно § 8 от Законопроекта разпоредбата на чл. 59, ал. 4 се изменя така:</p> <p>„(4) За клиентите - юридически лица и/или юридическите лица, които ги притежават или контролират, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията по чл. 148, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа или аналогична информация за дружествата със седалище извън Република България.“</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>В проекта на ЗИД на ЗМИП е направена следната редакция:</p> <p>В чл. 59 ал. 4 се изменя така:</p> <p>„(4) За клиентите - юридически лица и/или юридическите лица, които ги притежават или контролират, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събират <u>данни за акционерите</u> и информация <u>за притежаваното от тях дялово участие</u>, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична</p>

	<p>Промяната на посочения текст е в две посоки:</p> <p>(i) От една страна разпоредбата намира приложение не само, когато клиентът е дружество, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, но и когато дяловите ценни книжа на юридическите лица, които ги притежават или контролират също са допуснати до търговия на такива пазари;</p> <p>(ii) Детайлизира се и се конкретизира каква точно информация трябва да се събере за клиента, съответно за юридическите лица, които го притежават или контролират.</p> <p>Във връзка с т. (ii) по-горе, обаче, възникват няколко практически проблеми. За да бъде изпълнено изискването за събиране на информацията по чл. 148, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) или аналогична информация за дружествата със седалище извън Република България, на практика лицето по чл. 4 от</p>		<p>информация <u>относно дружества на регулиран пазар</u> извън Република България.“</p>
--	---	--	--

	<p>ЗМИП трябва да събере необходимата информация от самите уведомления за разкриване на дялово участие. Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗППЦК всеки акционер, които придобие или прехвърли пряко и/или по чл. 146 право на глас в общото събрание на публично дружество, е длъжен да уведоми КФН и публичното дружество, когато премине определените в закона прагове. Впоследствие, според чл. 148б от ЗППЦК, публичното дружество е длъжно да разкрие на обществеността по реда на чл. 100т информацията, предоставена с уведомленията на лицата по чл. 145 и 146 в срок три работни дни от уведомяването му. Различните публични дружества използват различни канали, както и различна форма за разкриване пред обществеността на посочената информация. Не са изключение и случаите, когато било съответният акционер, преминаващ законовоопределения праг, било самото публично дружества, пропускат или забавят оповестяването на тази информация.</p> <p>Смятаме, че концепцията за осигуряване на прозрачност не съвпада със задължението за установяване на действителен собственик. В този смисъл, по наше мнение ангажиментът приключва със събиране на информацията по чл. 145 от ЗППЦК, т.е. кой притежава 5</p>		
--	--	--	--

	<p>или кратно на 5%. Изпълнявайки това си задължение, ИП ще е разкрил веригата на собствеността, защото всяко от въпросните лице ще трябва вече да е уведомило обществеността. Всяко от тези лица може да отговаря или да не отговаря на критерий за действителен собственик, но това е ирелевантно.</p> <p>Предложението ни е разпоредбата във втората си част да остане в същата редакция, както и досега:</p> <p>„За клиентите - юридически лица и/или юридическите лица, които ги притежават или контролират, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събира информацията за дяловото участие, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация относно дружества на регулиран пазар извън Република България.“</p>		
	<p>4. По § 11 от ЗИД на ЗМИП и новия чл. 63а от ЗМИП.</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>В проекта на ЗИД на ЗМИП е направена следната редакция:</p>

	<p>Съгласно § 11 от Законопроекта се създава нов чл. 63а. В ал.1 на новия текст се предвижда задължение за лицата по чл. 4 от ЗМИП да уведомяват Агенцията по вписванията, когато при изпълнение на задълженията си установят несъответствие между събраните от тях данни за действителните собственици на дадено лице, което е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1 от ЗМИП, и вписаните в съответния регистър данни за действителните собственици на същото. Към уведомлението следва да се приложат и всички налични документи, относими към установеното несъответствие. В ал. 3 на чл. 63а се предвижда, че анонимността на лицето по чл. 4 и на неговите служители, извършили уведомяването по ал. 1 се запазва. Понататък, в ал. 5 на същата разпоредба е предвидено, че Агенцията по вписванията (АВ) и длъжностните лица в АВ не носят отговорност за вреди във връзка с извършените в регистрите вписвания въз основа на постъпили уведомления за несъответствие.</p> <p>Във връзка с прилагане на посочената нова разпоредба могат да възникнат опасения от страна на лицата по чл. 4 и техните служители за евентуални неблагоприятни последици за тях, ако в резултат на подадено</p>		<p>Разписана е нова ал. 6 на чл. 63а със следния текст:</p> <p><u>„(6) Подаването на уведомление по ал. 1 не поражда отговорност за лицата по чл. 4 и техните служители за нарушаване на ограниченията за разкриване на информация, предвидени с договор, закон или подзаконен нормативен акт или административен акт.“</u></p> <p>Предлаганият механизъм в чл. 63а има за цел да изпълни задължение на България за транспониране на чл. 30, пара. 4 и член 31, пара. 5 от Директивата за мерките срещу изпиране на пари и отговаряне на идентифицирани несъответствия от страна на ЕК.</p> <p>По отношение изразеното становище за „прехвърляне” на задължения - това не е ново задължение, тъй като подобни задължения и сега съществуват съгласно действащия в момента чл. 63, ал. 11 от ЗМИП. С въведената редакция се отменя тази алинея и се прецизира обхвата на задължението и неговия адресат.</p>
--	--	--	--

	<p>уведомление по чл. 63а, ал. 1 от ЗМИП лице, което е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1 от ЗМИП, претърпи вреди и/или са налице пропуснати ползи. Това би могло да доведе до нежелание за подаване на такива уведомления от страна на лицата по чл. 4 и на практика до превръщане на нормата в едно добро пожелание.</p> <p>Не може да се приеме, че изобщо е задължение на лице по чл. 4 ЗМИП да извършва такива уведомления. Проверките на данните, както и актуализацията им е в тежест на онези субекти, на чието име са съответните партии в регистрите. По този начин ще се създаде ситуация, освен всички задължения по ЗМИП за даден инвестиционен посредник, той ще има и задължение да уведомява и АВ. А ако с установеното разминаване едновременно има и докладване до ДАНС, то същият случай ще е разкрит и на АВ, за да се коригира партията. Това ще доведе до възможност да се свърже доклад, направен до ДАНС за конкретен проблемен клиент – с уведомление до АВ за разминаване по партия. Това задължение не спомага и не насърчава режима на докладване и проверки, а по-скоро е прехвърляне на отговорност към отделните задължени лица. Този режим не отчита и евентуални указания от САД-ФР на</p>		
--	---	--	--

	<p>ДАНС при докладване – и ако тези указания са да се наблюдава случаят или указания дойдат по-късно от 14 дневния срок по новия чл. 63а, ал. 1 ЗМИП, а ИП са уведомили АВ и действията им противоречат на указанията. По този начин се стига до недообмислени и противоречиви хипотези.</p> <p>С оглед осигуряване на гаранции за ефективното прилагане на новия текст на чл.63а от ЗМИП и постигане на целта на закона, а именно отразяване на актуални, точни и верни данни в регистрите на действителните собственици на юридическите лица и другите правни образувания, считаме, че в закона следва като минимум да бъдат включени и разпоредби, ограничаващи възможността за търсене на отговорност от лицата по чл. 4 от ЗМИП и техните служители за настъпили вреди и/или пропуснати ползи от съответните юридически лица или други правни образувания в резултат от подадено уведомление по чл. 63а, ал. 1 от ЗМИП.</p> <p>В тази връзка, предлагаме следната редакция в чл. 63а, ал. 5:</p> <p>„(5) Агенцията по вписванията и длъжностните лица в Агенцията по вписванията не носят отговорност за вреди във връзка с извършените в регистрите вписвания въз основа на постъпили</p>		
--	---	--	--

	<p>уведомления за несъответствие. Лицата по чл. 4 и техните служители не носят отговорност за вреди и/или пропуснати ползи, настъпили за лице, което е лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1, в резултата на подадено уведомление по ал.1, освен при установен умисъл или груба небрежност.“</p> <p>Текстът на чл. 63а следва внимателно да бъде анализиран, като се отстранят евентуалните противоречия, които би могъл да породят, като се разпределят отговорностите по начин, който не води до колизия на изисквания и не възлага на ИП и лицата по чл. 4 от ЗМИП неизпълними задължения.</p>		
	<p>Предлагаме разпоредбата на чл. 123 да реферира директно към задължението в чл. 63а, ал. 4:</p> <p>„(2) Актовете за установяване на нарушенията на чл. 63, ал. 1 – 7 и чл. 63а, ал. 4 се съставят от длъжностни лица, оправомощени от изпълнителния директор на Агенцията по вписванията, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на агенцията или от оправомощени от него длъжностни лица.“</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Предложението е отразено.</p>
	<p>5. По § 13 от ЗИД на ЗМИП и новите ал. 8 и 9 на чл. 67.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Разписаните в проекта на ЗИД на ЗМИП текстове отговарят на Препоръка 24, Критерий 24.8 на FATF. Това е и</p>

	<p>Към задължените лица по чл. 67 са добавени и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 от ЗМИП.</p> <p>Тук следва да се посочи, че физическите лица за контакт са такива именно „за контакт“, за връзка, те нямат роля по прекратяване на дружества, не са ликвидатори и нямат роля по водене и запазване на архиви. Нямат тази роля при назначаването си и при даването на съгласие да са лица за контакт. Ролята на лицето за контакт е да разполага и да предоставя в определените по ЗМИП случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права. Това ново задължение може да промени института лицето за контакт, което да наложи даване на нови съгласия при новите условия по ЗМИП. То обаче логически не се свързва със статута на лицето за контакт и предметния обхват на извършваните от него действия и според нас не следва да му се възлага. Освен това, в Директива (ЕС) 2018/843 по-скоро няма такова задължение за паралелно пазене, изискването е за съхранение в единен регистър, а това е Търговският регистър. Там има нужната информация и регистърът има задължение</p>		<p>основанието за въвеждането на фигурата на лицата за контакт. В случая се отразява и бележката под линия към същата и тълкувателните бележки към Препоръка 24. Критерий 24.9 на FATF, заради който се въвежда задължението за пазене на тази информация, реферира към всички физически лица, посочени в Критерий 24.8, т.е. и лицата за контакт. В случая е следвана и Методология на FATF и критики на Moneyval в Доклада за България при анализа на съответствието по Критерий 24.9 на FATF.</p>
--	---	--	--

	<p>да я пази в определен срок. Ако тази разпоредба остане, ще възникне въпросът за кого точно ще възникне задължението за пазене при едно прекратено юридическо лице.</p>		
	<p>6. По чл. 53, ал. 1 и 2, чл. 54, ал. 7 и чл. 59, ал. 2 от ЗМИП.</p> <p>Считаме, че има необходимост да бъдат прецизирани горепосочените текстове от ЗМИП, свързани с идентификацията на действителен собственик, тъй като в практиката се констатира различно тълкуване на същите.</p> <p>Съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗМИП, идентификацията на действителен собственик се извършва по реда на чл. 53, ал. 2, което изключва представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него на действителен собственик (чл. 53, ал. 1 от ЗМИП). Съгласно чл. 54, ал. 7 от ЗМИП, по отношение на законните представители на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, пълномощниците и другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание, се прилага чл. 53 от ЗМИП в цялост. От тук следва наличието на различни практики, тъй като има виждания, че</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Направеното предложение не е свързано с конкретните текстове от проекта на ЗИД на ЗМИП. Предстои изготвяне на цялостен преглед на правилата за мерките срещу изпиране на пари и срещу финансиране на тероризма, когато предложението може да бъде обсъдено.</p>

	<p>действителният собственик попада в хипотезата на „другите физически лица, които подлежат на идентифициране във връзка с идентификацията на клиент - юридическо лице или друго правно образувание“.</p> <p>Предвид изложените факти нашето мнение е, че е нужно текстовете да бъдат прецизирани, като нашето предложение е да се включи текст в чл. 54, ал. 7, който да гласи, че разпоредбата не се прилага по отношение на действителния собственик.</p> <p>С това смятаме, че ще се прецизира работата на всички задължени по ЗМИП лица, от гледна точка на неправомерно събиране на копия на документи за самоличност на действителен собственик и влизането в евентуални нарушения от гледна точка на Общия регламент за защита на личните данни (GDPR).</p>		
<p>Асоциация на банките в България (АББ)</p>	<p>1. По § 16 от ЗИД на ЗМИП</p> <p>Предлага се следната промяна в т. 14 на чл. 101, ал. 2:</p> <p>„14. политики и процедури за проверка при наемане и текуща оценка на останалите служители, както и правилата за обучението им, <i>като за целта могат да се изискват и документи за удостоверяване на съдебно минало.</i>“</p>	<p>Приема се с техническа редакция</p>	<p>Предложението се приема с техническа редакция с цел уеднаквяване на изказа в ЗМИП. Редактираният текст кореспондира на други текстове в проекта на ЗИД на ЗМИП, като предложението в проекта на чл. 9б, ал. 2, изречение първо от ЗИД на ЗМИП. Точка 14 от чл. 101, ал. 2 се изменя, както следва:</p>

	<p>Предложението ни произтича от новото задължение за проверка при наемане на служители и необходимостта от спазване на правилата за защита на личните данни.</p>		<p>„14. политики и процедури за проверка <u>на професионалната компетентност и надеждността</u> при наемане и текуща оценка на останалите служители, както и правилата за обучението им, <u>като за целите на проверката може да се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани:</u>“</p>
<p>Асоциация на българските застрахователи (АБЗ)</p>	<p>1. По предложението за нов чл. 63а Така предлаганата нова разпоредба на чл. 63а оценяваме като непропорционална и необосновано затрудняваща лицата по чл.4 от ЗМИП, тъй като чрез нея се вменият прекомерни и крайно нетипични задължения за тях, включващи на практика надзорни функции по отношение на адекватността и съответствието на съдържанието на публични регистри. Логичното, уместно и приемливо задължение на лицата по чл.4 от ЗМИП е сега съществуващото такова да проверяват събраните от тях данни с тези, налични в публичните регистри и на база на резултатите от тази своя проверка да вземат своите управленски и други решения по отношение на клиентите си, респ. на</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предлаганият механизъм има за цел да изпълни задължение на България за транспониране на чл. 30, пара. 4 и член 31, пара. 5 от Директивата за мерките срещу изпиране на пари и отговаряне на идентифицирани несъответствия от страна на ЕК. По отношение изразеното становище за „прехвърляне” на задължения – това не е ново задължение, тъй като подобни задължения и сега съществуват съгласно действащия в момента чл. 63, ал. 11 от ЗМИП. С въведената редакция се отменя тази алинея и се прецизира обхвата на задължението и неговия адресат.</p>

	<p>съответните лица, с които са или влизат в отношения.</p> <p>В тази връзка считаме, че на лицата по чл. 4, особено ако са частни лица и не са между органите и администрациите, посочени в предлаганата нова ал. 11 на чл. 63 (сегашна ал. 10 на чл. 63), нито би могло, нито би следвало да бъдат вменявани контролни/надзорни функции по отношение на съдържанието на публични регистри, в т.ч. на Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията.</p> <p>Такива частни субекти нито би трябвало, нито биха могли да упражняват такъв вид контрол върху публични регистри, респективно да играят напълно непропорционалната, несъответстваща спрямо техния статут и потенциално силно затруднителна за тях във всякакъв аспект роля на коректор на съдържанието на такива регистри - при това при толкова неясен и определено спорен механизъм, какъвто е уреденият в предлагания нов чл. 63а по отношение на т.нар. в него „уведомления за несъответствие“.</p> <p>В тази връзка следва да се изтъкне изрично, че препоръките относно увеличаване на контролните механизми по отношение на информацията за действителните</p>		
--	---	--	--

	<p>собственици в публичните регистри, отправени в Доклада на MONEYVAL за България, основно са насочени към компетентните органи, институции и администрации в Република България.</p> <p>Предвид това не би било редно а и не би следвало изпълнението на тези препоръки просто да се прехвърли на лицата по чл.4 от ЗМИП, при това с непрецизното нормативно уреждане на едно толкова непропорционално и неуместно задължение, при това уредено чрез спорна като нормативна логика, механизъм и последици административна процедура.</p>		
	<p>2. По чл. 101, точка 13 и точка 14 от ЗМИП</p> <p>В мотивите към предложеният законопроект за ЗИД на ЗМИП тази конкретна промяна не е аргументирана, предвид което остава необосновано и неясно какво налага въвеждането на това допълнително задължение и каква би била реалната полза от него.</p> <p>В тази връзка следва да се отбележи, че видно от НОР и Доклада за България на MONEYVAL, животозастрахователният сектор е оценен като нискорисков и с добри познания относно мерките срещу изпиране на пари.</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Не се приема искането за изключване на животозастрахователите от обхвата на чл. 101, ал. 2, т. 13 и 14. Чл. 101 от ЗМИП се прилага от всички задължени лица по чл. 4 от ЗМИП, като не е предвидено риск-базирано изключение за която и да е категория задължени лица. Поради това считаме искането за изключване на животозастрахователните дружества от обхвата на чл. 101, ал. 2, т. 13 и 14 от ЗИД на ЗМИП на основание на оценката на риска за сектора за неоснователно.</p>

	<p>Считаме, че това следва да се вземе предвид и че то създава основание изискванията към субектите от този нискорисков сектор да бъдат намалени, а не да бъдат непропорционално увеличавани, при това с толкова затруднителни в административно и финансово отношение нови и допълнителни изисквания.</p> <p>Застрахователните дружества понастоящем нямат ресурси да извършват въпросните проверки при наемане и текуща оценка, както на служителите в специализираната служба, така и на всички останали служители в тях.</p> <p>Съответно, в т.ч. с оглед констатациите за нисък риск от изпиране на пари в сектора, не би следвало застрахователите да бъдат непропорционално и ненужно ангажирани да създават такива допълнителни ресурси - това ще представлява за тях сериозна допълнителна административна и финансова тежест, чиято евентуална принадлежна стойност/полза по отношение на редуцирането на риска от изпиране на пари в сектора остава необоснована и твърде спорна.</p> <p>В тази връзка считаме, че посочените промени в чл. 101, точка 13 и точка 14 от ЗИД на ЗМИП или не следва да бъдат приемани или че поне би трябвало и би</p>		
--	---	--	--

	<p>било пропорционално и разумно от тяхното приложно поле да бъдат изведени лицата по чл.4, т.5 от ЗМИП, в т.ч. животозастрахователите, доколкото видно от НОР и Доклада за България на MONEYVAL дейността им представлява категорично нисък риск по отношение на изпирането на пари и в нея не са констатирани съществени проблеми.</p>		
	<p>Във връзка с НОР и констатациите в Доклада за България на MONEYVAL за нисък риск и добри познания в животозастрахователния сектор относно мерките срещу изпиране на пари, предлагаме чрез представения за обсъждане ЗИД на ЗМИП да се въведат допълнителни промени и допълнения в приложимия ЗМИП, съгласно които:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Някои видове застраховки „Живот“ изрично да бъдат изключени от обхвата на Закона за мерките срещу изпирането на пари. Това са застраховките, при които липсва риск от изпиране на пари или той е минимален, а именно: <ul style="list-style-type: none"> ✓ Груповите и индивидуални застраховки „Живот“ на кредитополучатели, тъй като те служат за обезпечаване на задължения от физически и юридически лица към финансиралите ги институции и по тях застрахованите лица не са ползватели(бенефициери) на 	<p>Приема са по принцип</p>	<p>Направеното предложение не е свързано с конкретните текстове от проекта на ЗИД на ЗМИП. Предстои изготвяне на цялостен преглед на правилата за мерките срещу изпиране на пари и срещу финансиране на тероризма, когато предложението може да бъде обсъдено.</p>

	<p>застрахователната сума при настъпване на застрахователно събитие, тъй като като тези договори не предвиждат изплащането на суми при преживяване или откуп на премия.</p> <p>✓ Груповите и индивидуалните рискови застраховки „Живот“, които не съдържат спестовен елемент и не предоставят възможност за откуп на премията. Тези застраховки не предвиждат сума за получаване от ползващото се физическо или юридическо лице при преживяване на срока на договора или откуп на премията, което са теоретичните предпоставки за изпиране на пари. При тези договори отговорността на Застрахователя е единствено при настъпването на смърт, трайно увреждане или друго събитие с чисто рисков характер, което по дефиниция изключва риска от изпиране на пари.</p> <p>✓ Груповите спестовни застраховки „Живот“, които не предоставят възможност за откуп на премията – това са застраховки, сключени от работодател за неговите служители, като в тези случаи единствено застраховащият по договора има активни правомощия да променя ползващото лице, да внася допълнителни суми или да заяви изплащането на застрахователна сума при преживяването на определен срок от застрахованите лица. Предвид това,</p>		
--	---	--	--

	<p>застрахованите лица по договора не могат да ползват права, които да породят риск от изпирането на пари, тъй като застрахованият и застрахователят са различни лица.</p> <p>Считаме, че по отношение на горепосочените видове застраховки липсва реален риск от изпиране на пари, което се обуславя от изложеното по-горе. Предвид това считаме, че изключването на посочените видове застраховки от приложното поле на мерките по ЗМИП би било силно препоръчително и пропорционално, доколкото видимо не се явява необходимо да се извършва комплексна проверка при сключване на договори за горепосочените застрахователни продукти и при изплащане на обезщетения по тях. Следва да се изтъкне, че такъв подход към посочените видове застраховки ще и в съответствие с параграф 57 от Насоките на FATF за базирания на риска подход в животозастрахователния сектор.</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Да отпадне или да се прецизира чл. 17, ал. 3 от сега действащия ЗМИП , тъй като тази разпоредба е неприложима на практика за застрахователните дружества. ➤ Да се въведат промени в чл. 30, ал. 1, т. 1 от сега действащия ЗМИП, като се създаде нормативно възможност за 		
--	---	--	--

	прилагане на опростена комплексна проверка при животозастрахователните договори, независимо от размера на премиите и вноските.		
Българска финтех асоциация	<p>1. По § 6 от Проекта на ЗИД на ЗМИП В предложената нова алинея 9 към чл. 53 от ЗМИП, препратката към ал. 3 трябва да отпадне, доколкото в хипотеза на пълномощник/законен представител на клиент физическо лице, събирането на информация относно професионалната дейност на пълномощника/законен представител и целта и характера на участието на лицето- пълномощник/законен представител в деловите взаимоотношения /виж чл.53, ал.3/ не само няма отношение към превенцията срещу изпирането на пари, доколкото пълномощник/законен представител действа от името и за сметка на клиента, но и е необосновано - пълномощникът/законен представител не влиза в делови отношения и в този смисъл, не може да представи данни целта и характера на участието в деловите взаимоотношения в лично свое качество.</p>	Не се приема.	Редакцията е със задача постигане на пълно съответствие с целите на Директива (ЕС) 2015/849.
	<p>2. По § 7 от Проекта на ЗИД на ЗМИП Предложеното изменение в текста на чл. 54, ал. 2 от ЗМИП, и по-специално изразът „В случаите по чл. 23, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на</p>	Не се приема.	Извършената редакция цели да се създаде възможност за задължените лица по чл. 4 от ЗМИП да ползват публичната информация от търговския регистър и регистъра на юридическите лица с

	<p>юридическите лица с нестопанска цел” не следва да бъде заличен или след думите „дружествен регистър в” изразът „държава членка” следва да бъде заличен и бъде добавен изразът „Република България или в друга държава членка или в трета държава по чл. 27” , тъй като с предложената нова редакция, тълкувана исторически с настоящата редакция на чл.54, ал.2 от ЗМИП, могат да възникнат съмнения дали водените в Република България регистри попадат в обхвата на разпоредбата. Посочените затруднения в тълкуването на новата разпоредба биха били засилени от факта, че в уредбата на закона Република България е изведена самостоятелно, а останалите държави членки обикновено се реферират с изрза „друга държава членка” – виж например чл.27;</p> <p>Предвидената промяна в чл.54, ал.2, при която се добавя проверка на клиент-юридическо лице в публичен регистър в „трета държава по чл.27, налага промяна и в чл.35 (1) от ППЗМИП, като се добави съответния текст, уточняващ възможността за извършване на проверка в регистър на трета държава по чл.27.</p> <p><i>....35. (1) В случаите по чл. 54, ал. 2 от ЗМИП, когато идентифицирането на</i></p>		<p>нестопанска цел при извършване на идентификацията по чл. 54 от ЗМИП – възможност, която съгласно чл. 23, ал. 6 от ЗТРРЮЛНЦ към момента имат ограничен кръг лица. В ЗМИП се съдържа дефиниция за държава членка.</p>
--	--	--	--

	<p>юридическо лице, регистрирано в държава членка, се извършва чрез установяване на обстоятелства, вписани в търговския регистър или в съответния официален публичен търговски или дружествен регистър на тази държава членка, лицата по чл. 4 от ЗМИП документират предприетите действия по извършване на справката и идентифициране на клиента.</p>		
	<p>3. По § 8 от Проекта на ЗИД на ЗМИП: Приветстваме нанесените в текста на чл. 59, ал. 4 уточнения и допълнения. От друга страна считаме, че в разпоредбата следва да остане общото препращане към глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), а не да се цитира единствено чл. 148, ал. 1 от ЗППЦК.</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Предложението е отразено.</p>
	<p>4. По § 11 от Проекта на ЗИД на ЗМИП Предлагаме текста на чл. 63а да отпадне. Мотиви: С предложения текст на чл. 63а се урежда ново задължение за субектите по чл. 4 от ЗМИП да уведомяват Агенция по вписванията, когато установяват несъответствие между събраните от тях данни за действителните собственици на дадено лице по чл. 61, ал. 1 или по чл. 62, ал. 1 от ЗМИП и вписаните в съответния регистър</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Предлаганият механизъм в чл. 63а има за цел да изпълни задължение на България за транспониране на чл. 30, пара. 4 и член 31, пара. 5 от Директивата за мерките срещу изпиране на пари и отговаряне на идентифицирани несъответствия от страна на ЕК.</p> <p>Във връзка с отправеното предложение в последния параграф от бележката е разписана нова ал. 6 на чл. 63а със следния текст:</p>

	<p>данни за действителните собственици на същото, както и да приложат към уведомлението всички налични документи, относими към несъответствието.</p> <p>Предложената нова разпоредба на чл. 63а намираме за непропорционална и необосновано затрудняваща задължените лица по чл. 4 от ЗМИП, тъй като чрез нея се вменяват прекомерни и крайно нетипични задължения за тях, включващи на практика упражняване на функции по надзор по отношение на адекватността и съответствието на съдържанието на публични регистри със събраните от тях данни по реда на чл. 59 от ЗМИП.</p> <p>Подобни функции могат и следва да бъдат упражнявани единствено от органите на администрациите, съгласно предвиденото за тях правомощие по сегашната ал. 10 на чл. 63 от ЗМИП. Не може да бъде вменявано на частноправни субекти, извършващи търговски и стопански дейности, да изпълняват напълно несъответстващи спрямо техния статут функции на коректори на съдържанието на публични регистри, при това при неясен и определено спорен механизъм, какъвто е уреденият в предлагания нов чл. 63а по отношение на така нареченото „уведомление за несъответствие“. Не следва в тази връзка да</p>		<p><u>„(6) Подаването на уведомление по ал.1 не поражда отговорност за лицата по чл. 4 и техните служители за нарушаване на ограниченията за разкриване на информация, предвидени с договор, законов или подзаконов нормативен акт или административен акт.“</u></p>
--	---	--	--

	<p>се подминава и факта, че голяма част от констатираните несъответствия биха могли да се дължат на причини, които не предполагат противоправно умишлено поведение на съответното лице – например възможно е да са налице технически грешки или неправилно попълнена декларация или данни, поради неразбиране от страна на деклариращото лице, а не умишлено, с цел укриване или премълчаване на данните.</p> <p>Следва също да се отбележи, че препоръките относно увеличаване на контролните механизми по отношение на информацията за действителните собственици в публичните регистри, отправени в доклада на MONEYVAL за България, основно са насочени към компетентните органи, институции и администрации в Република България. Не уместно и неправилно е изпълнението на тези препоръки просто да се прехвърли на задължените лица по чл. 4 от ЗМИП. Основното задължение на лицето по чл. 4 от ЗМИМ по отношение на действителните собственици е да установи по безспорен начин, че познава своя клиент, неговата структура на управление и контрол и действителните му собственици, като не допуска установяване на делови отношения с лице, спрямо което не може да изпълни тези свои задължения. Не може да се вменява</p>		
--	--	--	--

	<p>на един частно правен субект (каквито са повечето от лицата по чл. 4 от ЗМИП) да проследяват и докладват дали и как други частно правни субекти (клиенти или потенциални клиенти) са изпълнили нормативни задължения, вменени им със закон – каквото е задължението за деклариране на действителен собственик по реда на чл. 63 от ЗМИП.</p> <p>В допълнение към посоченото намираме за достатъчно създаденото в новата ал. 5 на чл. 63 от ЗМИП задължение за всяко юридическо лице да прилага към декларацията си по чл. 63, ал. 4 от ЗМИП документи, от които може да бъде установено, че физическите лица, посочени за действителни собственици, попадат в обхвата на дефиницията по § 2, ал. 1 от допълнителните разпоредби на ЗМИП. На база на посочената нова алинея се създава гаранция, че длъжностните лица от Агенция по вписванията ще извършат вписване в Търговски регистър и регистър на юридическите лица (ТРРЮЛНЦ) само на действителен собственик, за който на база приложените документи е доказано и установено по безспорен начин че е лице, попадащо в някоя от хипотезите на § 2, ал. 1 от допълнителните разпоредби на ЗМИП. Това ще осигури наличието на точна,</p>		
--	--	--	--

	<p>актуална и надеждна информация за действителните собственици в ТРРЮЛНЦ. Логичното, уместно и приемливо задължение на лицата по чл. 4 от ЗМИП следва да се запази в сегашния си вид - а именно да извършат необходимите проверки по реда на чл. 59 от ЗМИП за съответствие между събраните от тях данни с тези, налични в публичните регистри и на база на резултатите от тези свои проверки да вземат управленските си и други решения по отношение на клиентите си, респективно на съответните лица, с които са или предстои да влязат в делови взаимоотношения.</p> <p>В случай, че текстът остава, то би следвало, аналогично на предложената ал.5, да се предвиди в съответната алинея, че лицата по чл.4 не носят отговорност за вреди, във връзка с добросъвестно извършените от тях уведомления по ал.1.</p>		
	<p>5. По § 13, т. 2 от Проекта на ЗИД на ЗМИП.</p> <p>В предложените нова ал. 8, второто изречение „Това задължение възниква и за всички лица, извън горепосочените, извършващи дейности във връзка с прекратяването на юридическото лице или друго правно образувание” следва да бъде пояснено в насока, че задължението се отнася до наличната при съответното лице</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Разписаните в проекта на ЗИД на ЗМИП текстове отговарят на Препоръка 24, Критерий 24.8 на FATF. В случая се отразява и бележката под линия към същата и тълкувателните бележки към Препоръка 24. Критерий 24.9 на FATF, заради който се въвежда задължението за пазене на тази информация, реферира към всички физически лица, посочени в Критерий 24.8, т.е. и лицата, извършващи</p>

	<p>информация. Предвид широкият обхват на израза „извършващи дейности във връзка с прекратяването на юридическото лице или друго правно образувание” лицата по второто изречение на алинеята могат да не разполагат с всички данни и информацията по чл. 61, ал. 1 и в този смисъл не могат да имат същото задължение, както лицата по първото изречение на алинеята.</p> <p>Аналогично уточнение се налага и за второто изречение на ал.9.</p>		<p>дейности във връзка с прекратяването на юридическото лице или друго правно образувание. В случая е следвана и Методология на FATF и критики на Moneyval в Доклада за България при анализа на съответствието по Критерий 24.9 на FATF.</p>
	<p>6. По § 16 от Проекта на ЗИД на ЗМИП.</p> <p>1. Допълнението относно наличие във вътрешните правила на лицата по чл.4 на ясни критерии за „наличие на средства с престъпен произход и финансиране на тероризъм”, в чл. 101, ал.2, т. 1 е неприемливо. Задължените лица нямат компетентност, а и капацитет, за да установят кои средства са с престъпен произход. Още по – малко това установяване е възможно чрез предварително установени критерии във вътрешни правила. В тази връзка, би следвало такива критерии да са установени в законодателството и това установяване да се извършва от разследващи органи или полицията. Що се отнася до втората част на израза, свързана с финансиране на тероризъм, посочената по-горе обективна невъзможност е още по-</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Това не е ново задължение, доколкото вече съществува в действащия чл. 9, ал. 8 от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма.</p> <p>С настоящия ЗИД на ЗМИП посочения текст от ЗМФТ се отменя и във връзка с практическото прилагане и избягване на дублиране на разпоредби се прехвърля в текстовете на ЗМИП.</p>

	<p>силно изразена. Задължените лица не биха могли да бъдат задължавани да определят дали е налице финансиране на тероризъм.</p>		
	<p>2. Относно изменението на т. 13, изразите „проверка при наемане” и „правилата за проверка” са неясни. Следва да се уточни за какво и в какъв аспект ще се извършва подобна проверка и да се предложат надеждни способности за извършване на подобна проверка.</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Точка 13 на чл. 101, ал. 2 се изменя така: „13. правилата за организиране и за работа на специализираната служба по чл. 106, политики и процедури за проверка <u>на професионалната компетентност и надеждността</u> при наемане и текуща оценка на служителите в специализираната служба, както и правилата за проверката и обучението на тези служители; <u>за целите на проверката по предходното изречение може да се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани;</u>“</p>
	<p>3. Относно изменението на т. 14, изразът „проверка при наемане” е неясен. Следва да се уточни за какво и в какъв аспект ще се извършва подобна проверка.</p>	<p>Приема се.</p>	<p>Точка 14 на чл. 101, ал. 2 се изменя така: „14. политики и процедури за проверка <u>на професионалната компетентност и надеждността</u> при наемане и текуща оценка на останалите служители, както и правилата за обучението им, <u>като за целите на проверката може да се изисква и свидетелство за съдимост или друг аналогичен документ за лицата, които не са български граждани.</u>“</p>

	<p>7. По § 18 от Проекта на ЗИД на ЗМИП</p> <p>Предлага се органите за надзор, в това число Българска народна банка, Комисия за финансов надзор, Национална агенция по приходите и другите органи, освен надзор за спазване изискванията на на <u>чл. 7 - 9</u>, глава втора, глава трета, раздел I, глава седма, раздел II и глава осма от ЗМИП, да осъществяват надзор и за спазване изискванията на чл. 72 и чл. 76 от ЗМИП, касаещи разкриването на информация при съмнение и разкриване на друга информация. Считаме че е уместно контролът, който касае конкретно дейностите, свързани с разкриване на информация да се ограничи единствено до вече подадени през конкретно проверяван период от задължено лице уведомления, което да бъде изрично уточнено в текста на разпоредбата. Самото разкриване на информация се извършва единствено пред дирекция „Финансово разузнаване“ на Държавна агенция „Национална сигурност“. Единствено посочената дирекция има правомощия на база разкрита от задължените лица информация да предприема последващи действия, свързани с разследване при възникнали съмнения за изпиране на пари/финансиране на тероризъм. Допускането други надзорни</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Във връзка с бележките от БНБ препратките в чл. 108, ал. 6 към чл. 72 и чл. 76 от ЗМИП се отменят.</p>
--	--	------------------------------	---

	<p>органи, нямащи функции и правомощия в областта, свързана с разследване и разкриване на схеми за изпиране на пари/финансиране на тероризъм да правят преценки дали и доколко е следвало дадено поведение, операции или сделки да бъдат докладвани, както и предоставянето на указания на задължените лица в тази посока, би довело почти несъмнено до значително увеличаване на броя подавани уведомления по чл. 72 и извършване на множество „защитни“ докладвания, единствено с цел избягване налагането на санкции. В тази връзка считаме за уместно правомощията по надзор на органите по чл. 108 от ЗМИП в тази посока да се ограничат единствено до ревизия на вече подадени уведомления по чл.</p> <p>Предвид редицата специфики при изпълнение на задълженията по ЗМИП и ЗМФТ, от една страна, както и предвид спецификите при извършване на лицензирани дейности от голяма част от задължените лица по чл. 4, считаме за уместно да се засили ролята на така наречените съвместни проверки, осъществявани от представители на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и представители на съответния орган за надзор. Посоченото би осигурило</p>		
--	--	--	--

	<p>необходимия баланс при съобразяване както на спецификите, свързани с превенцията срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм, така и спецификите при осъществяване на всяка една подлежаща на лицензиране и надзор дейност. Също така ще спомогне за намаляване на административната тежест върху задължените субекти и ще се гарантира извършването на проверки на регулярна база. В този смисъл считаме за уместно и предлагаме извършването на проверки по смисъла на чл. 108, ал. 6 да се предвиди да бъде винаги съвместно от представители на дирекция „Финансово разузнаване“ на ДАНС и представители на съответния орган за надзор.</p>		
<p>Тошко Поптолев (дипломиран експерт-счетоводител)</p>	<p>1. По отношение на новия член 9б, ал. 1, т. 5: Не става ясно кой, кога и по какви критерий ще установява тази надеждност и пригодност на съответното физическо лице по чл. 4, т. 15, 16 или 18, както и прокурист, управител, член на управителен или контролен орган, или действителен собственик на лице по чл. 4, т. 15, 16 и 18. Ако това ще се преценява само по критериите посочени от т. 1 до т. 4 на същата алинея, според мен трябва да се посочи изрично. Ако обаче се предвиждат и други</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Редакцията е с цел постигане на пълно съответствие с разпоредбата на член 47 от Директива (ЕС) 2015/849, като същевременно предостави достатъчно гъвкавост на поднадзорните лица да посочат във вътрешните си правила конкретните критерии, документи и процеси, въз основа на които ще се извършват изискуемите проверки. Преценката по чл. 9б, ал. 1, т. 5 от ЗИД на ЗМИП следва да се извършва от същото лице или група лица, отговорни за събирането на документите и проверката</p>

	<p>критерии, те трябва да бъдат изчерпателно посочени в текста на предложението.</p>		<p>на обстоятелствата по чл. 9б, ал. 1, т. 1 – 4, в зависимост от структурата и организацията на съответното задължено лице.</p>
	<p>2. По отношение на новия член 9в, ал. 2: Според мен би трябвало в предложените промени и в самия нормативния акт да предвиди изисквания, по които ще се извършват вписванията в този регистър. В противен случай ако това стане с Правилника за прилагане или съответната наредба на Министъра на правосъдието е възможно да се допусне разширяване или допълване на самия закон с поднормативен акт.</p>	<p>Приема се частично.</p>	<p>Текстът на чл. 9в е редактиран.</p>
	<p>3. По отношение на предложените изменения в чл. 46а, ал. 4, т. 4: Предвижда се ДАНС да дава задължителни указания за повишени изисквания по отношение на външния одит на финансови конгломерати по отношение на всички техни клонове и дъщерни предприятия, установени в съответната държава по чл. 46. Опасявам се, че нито в Директива 2015/849 (чл. 18а, т. 3, букви в и г), нито в проекта за Регламента (чл. 29, т. 3, буква б точки iii и iv) се говори за задължителни указания. Според мен „повишените изисквания“ за които се говори в сегашната Директива и съответно в новия Регламент, който се очаква да бъдат</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Редакцията е с цел привеждане в съответствие с разпоредбата на член 18а, т. 3 от Директива (ЕС) 2015/849. Одиторът следва да спазва тези указания в рамките на компетенциите си и одиторския си ангажимент.</p>

	<p>посочени предварително, а не за всеки конкретен случай.</p> <p>Външния независим финансов одит се извършва по международни одиторски стандарти, при него се борави с историческа информация, няма възможности за текущо следене да дейността на клиента (именно за това и Директивата и проекта на Регламента виждат одиторите като задължени лица само по отношение на данъчните консултации), одиторът няма абсолютно никакви законови правомощия и компетенции да извършва разследвания и т.н. Така, че каквито и указания да се дават от трета стана (била тя и държавен орган) няма как да бъдат осъществени. Според мен текста трябва да си остане във вида, в който е сега и който отговаря и на съответните нормативни актове на ЕС.</p>		
	<p>4. По отношение на предложените изменения в чл. 63:</p> <p>Моля преценете дали е необходимо да се направят някакви промени във връзка с решението на съда на Европейския съюз от 22.11.2022 год. във връзка с отмяната на буква в, параграф н на чл. 30 от Директива 2015/819.</p> <p>По отношение на предложеното за нова алинея 5 на чл. 63:</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Коментарът не съдържа конкретно предложение за промяна. Решението на СЕС в момента се проучва както на национално ниво, така и на ниво ЕС преди да се инициират евентуални законодателни предложения.</p> <p>Редакцията в чл. 63 е с цел привеждане в съответствие с разпоредбата на член 30, пара. 1 от Директива (ЕС) 2015/849.</p>

	<p>Не е ясно какви документи ще се изискват за да се установи дали физическите лица действително отговарят на дефиницията за действителни собственици. Опасявам се, че това е ново допълнително изискване, което аз поне не срещнах в нормативните документи на ЕС. Опасявам се също така, че ако това изискване не бъде конкретизирано и оставено всеки да си преценява какви документи ще събира или пък това бъде оставено да се допълни с Правилника за прилагане на закона или пък на ДАНС да преценява, ще настъпят много усложнения по спазването на този нормативен текст.</p>		
	<p>5. По отношение на предложеното за нов член 63а:</p> <p>Аз по принцип не съм убеден, че на задължените лица трябва да се вменяват контролни функции за спазване на законодателството. Ако все пак се приеме този текст, за който не намирам никакъв аналог в нормативните документи на ЕС, моля да се има предвид следното:</p> <p>а) вменяването на допълнителни задължения на Агенцията по вписванията, да получава сигнали за нередности по отношение на информацията за действителните собственици, да предприема процедури за искане към съответно лице да си актуализира съответните данни и т.н. ще</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Предлаганият механизъм има за цел да изпълни задължение на България за транспониране на чл. 30, пара. 4 и член 31, пара. 5 от Директивата за мерките срещу изпиране на пари и отговаряне на идентифицирани несъответствия от страна на ЕК.</p>

	<p>доведе до допълнително натоварване на тази структура и евентуално до „функционално задръстване и блокиране“;</p> <p>б) според мен задължените лица, които констатира такива нередности би трябвало да докладват на ДАНС, а от там нататък той да си предприема мерки към съответното лице, вкл. и да го задължи да си актуализира информацията.</p>		
	<p>6. По отношение на предложеното за новите алинеи 8 и 9 на чл. 67:</p> <p>Опасявам се, че след като едно юридическо лице и прано образувание прекрати своето съществуване, няма как да продължи да изпълнява каквито и да са функции, вкл. и тези, които се предвиждат в коментираните текстове. Това даже според мен се отнася и до неговите последни управляващи и представители. В същото време никой не предвижда никъде да покрива разходите на евентуалните ликвидатори за това, че те ще съхраняват информация в продължение на години.</p> <p>Ето защо предлагам да се обсъдят следните варианти:</p> <p>а) непосредствено преди заличаването на юридическото лице или правно образувание от съответния регистър управляващите, представляващите, ликвидаторите или други компетентни лица предоставят на</p>	<p>Не се приема.</p>	<p>Разписаните в проекта на ЗИД на ЗМИП текстове отговарят на Препоръка 24, Критерий 24.8 на FATF. Това е и основанието за въвеждането на фигурата на лицата за контакт. В случая се отразява и бележката под линия към същата и тълкувателните бележки към Препоръка 24. Критерий 24.9 на FATF, заради който се въвежда задължението за пазене на тази информация, реферира към всички физически лица, посочени в Критерий 24.8, т.е. и лицата за контакт. В случая е следвана и Методология на FATF и критики на комитета Moneyval в Доклада за България при анализа на съответствието по Критерий 24.9 на FATF.</p>

	<p>съответния регистър информация за чл. 61, ал. 1 (респективно чл. 62, ал. 1) в електронен вид подписана в квалифициран електронен подпис (така или иначе се предвиждат регистрите да съхраняват подобни данни 10 години);</p> <p>б) непосредствено преди заличаването на юридическото лице или правно образувание от съответния регистър управляващите, представляващите, ликвидаторите или други компетентни лица предоставят на държавен архив (или друг компетентен орган) информация за чл. 61, ал. 1 (респективно чл. 62, ал. 1) в електронен вид подписана в квалифициран електронен подпис.</p> <p>И в двата варианта въпросното действие ще бъде извършено еднократно.</p>		
<p>Ивайло Йочев, СAMS</p>	<p>1. По § 8: Изменение на чл. 59, ал. 4: Предложеното изменение ще увеличи административната тежест в процеса по комплексна проверка на клиент, които задължените лица следва да спазват. Причина за това са обособените изисквания в чл. 148, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа - задължените лица ще следва да изискват информация от клиенти, попадащи в обхвата, да предоставят информация не само кои лица притежават / контролират 5% или повече от правата на глас в съответното дружество,</p>	<p>Приема се с редакция.</p>	<p>В проекта на ЗИД на ЗМИП е направена следната редакция, като е възстановена препратката към глава единадесета, вместо към чл. 148 от ЗППЦК: В чл. 59 ал. 4 се изменя така: „(4) За клиентите - юридически лица и/или юридическите лица, които ги притежават или контролират, чиито дялови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар или на пазар на трета държава, който се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския</p>

	<p>чиито акции се търгуват на регулиран пазар, но и <u>дата на придобиване на съответните права на глас</u>.</p> <p>Считам, че предложеното изменение не предоставя добавена стойност по отношение превенция изпирането на пари и финансирането на тероризма поради 3 причини:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Приложение VII към Директива (ЕС) 2015/849 обособява подобни дружества като фактор с по-нисък риск от гледна точка превенция изпиране на пари и финансиране на тероризъм. Същевременно подобни дружества са обект на надзор от съответни компетентни органи; ● Не е налична практика информация за дата на придобиване на 5% или повече от права на глас да бъде публично публикувана от страна на дружествата, чиито акции се търгуват на регулиран пазар; ● Дори и представител на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, предостави на задължено лице пълната информация по чл. 148, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, същата информация може да не е актуална към момента на предоставяне на информацията поради допълнително търгуване на акции. <p>При направено проучване на</p>		<p>съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, се събират <u>данни за акционерите</u> и информация <u>за притежаваното от тях дялово участие</u>, подлежаща на разкриване по реда на глава единадесета, раздел I от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогична информация <u>относно дружества на регулиран пазар</u> извън Република България.“</p>
--	---	--	--

	<p>законодателства в областта на превенция изпирането на пари в произволно избрани други държави-членки на ЕС не установи сходно изискване, дори напротив - цялостно изискването е задължено лице да знае / може да докаже за свой клиент, че акциите му се търгуват на регулиран пазар / клиентът е контролиран от дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар.</p> <p>Предвид горепосоченото считам, че предложеното изменение е контра-продуктивно и ще донесе допълнителна административна тежест на задължените лица, без същата да предоставя добавена стойност за целите на превенцията.</p>		
	<p>2. <u>По § 10: Изменение на чл. 63</u></p> <p>Считам, че предложеното въвеждане на изискване за предоставяне на документални доказателства при деклариране на Действителен собственик пред Регистъра, както и посочване на характер и обем на притежавани права, е добър подход за съответствие при прилагането на Препоръка 24 на Financial Action Task Force.</p> <p>В тази връзка обаче бих желал да обърна внимание, че текущите разпоредби на § 2 от Допълнителни разпоредби (ДР) на ЗМИП до известна степен предоставя двусмислена дефиниция по отношение понятията „контрол" и „контрол чрез други средства".</p>	<p>Приема се по принцип.</p>	<p>Направеното предложение не е свързано с конкретните текстове от проекта на ЗИД на ЗМИП. Предстои изготвяне на цялостен преглед на правилата за мерките срещу изпиране на пари и срещу финансиране на тероризма, когато предложението може да бъде обсъдено.</p>

	<p>При направен анализ и съпоставяне на дефинициите за Действителен собственик в законодателствата на България, Германия, Франция, Ирландия, Литва, Естония, Унгария и Румъния, бе установено както следва:</p> <ul style="list-style-type: none"> • С изключение на Ирландия и България, законодателствата на останалите изброени държави дават ясна дефиниция, обособяваща (съгласно изискванията на Директива (ЕС) 2015/849) случаи на <u>контрол чрез собственост</u> (директно или индиректно притежаване на определен процент акции / дялове / права на глас) и <u>контрол чрез други средства</u> (хипотезите в Директива 2013/34, транспонирани в националното ни законодателство посредством § 1в от ДР на Търговския закон); • По отношение на Ирландия, законодателството дава ясна препратка към дефинициите за действителен собственик, посочени чл. 3 (6) на Директива (ЕС) 2015/849, което изключва възможността за евентуална двусмислена дефиниция спрямо „контрол чрез собственост“ и „контрол чрез други средства“. <p>Предвид горепосоченото, отчитайки практиките на други държави-членки на Европейския Съюз и с цел спазване изискванията на чл. 9, ал. 1 на Закона за</p>		
--	---	--	--

	<p>нормативните актове, бих желал да предложа:</p> <p>§ 2, ал. 1, т. 1 от ДР на ЗМИП да се промени както следва:</p> <p>По отношение на корпоративните юридически лица и други правни образувания, с изключение на случаите на дружество, чиито акции се търгуват на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие с правото на Европейския съюз или на еквивалентни международни стандарти, осигуряващи адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността, „действителен собственик“ е физическо лице, което:</p> <ul style="list-style-type: none">- Пряко или косвено притежава най-малко 25 на сто от акциите, дяловете или правата на глас в корпоративно юридическо лице или друго правно образувание, или- Осъществява контрол чрез други средства, или са налице индикации, че осъществява непряк контрол върху корпоративно юридическо лице или друго правно образувание. <p>§ 2, ал. 3 от ДР на ЗМИП да се промени както следва:</p> <p>"Контрол чрез други средства" е контролът по смисъла на § 1в от допълнителните</p>		
--	--	--	--

	<p>разпоредби на Търговския закон, както и всяка възможност, която, без да представлява индикация за пряко или косвено притежаване, дава възможност за упражняване на решаващо влияние върху юридическо лице или друго правно образувание при вземане на решения за определяне състава на управителните и контролните органи, преобразуване на юридическото лице, прекратяване на дейността му и други въпроси от съществено значение за дейността му.</p>		
--	--	--	--